

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 8C/272/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214894
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5712214894.3

Rozhodnutie

Okresný súd v Martine samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrich Paľko s.r.o., IČO: 36 864 421 so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zamietla.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom podaným súdu dňa 27. 9. 2012 sa domáhal vo vzťahu k odporcovi náhrady majetkovej škody v sume 125 € a nemajetkovej ujmy v sume 470,22 €. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu na pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX E. J. Y. V.. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. Ex 1645/2010. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ v označenej exekučnej veci uviedol všetky informácie, ktoré sú mu známe, pretože exekučný súd navrhovateľ neoznámil spisovú značku exekučného konania. Navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého bolo povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 18.11.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (v omeškaní viac ako 255 dní). Ako dôkaz navrhol pripojiť súdny spis exekučného súdu, teda Okresného súdu v Martine, založený pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným, teda navrhovateľom a uvedeným povinným pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere. Zároveň uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu a exekučný súd mu neoznámil spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde.

Opísaný postup exekučného súdu navrhovateľ hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR.

Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil vo vzťahu k majetkovej ujme 125 € a z titulu nemajetkovej ujmy 470,22 €.

Navrhovateľ uviedol, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania návrhu však odporca na žiadosť pozitívne nezareagoval. Poukázal na to, že potvrdenie a prijatie žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je založené v inom súdnom spise. Ako dôkazné preukázanie týchto tvrdení navrhol aj pripojenie spisu Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku navrhovateľa na náhradu škody v tomto konaní.

V predmetnom návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Martin by porušovalo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Preto navrhovateľ v zmysle § 12 O.s.p. žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednávaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Martin sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania.

Vzhľadom na zmätočnosť vyjadrenia navrhovateľa v súvislosti so vznesením námietky zaujatosti bol navrhovateľ vyzvaný, aby súdu oznámil, či vzniesol v predmetnom návrhu námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Martin a v prípade, že áno, aby konkretizoval vznesenú námietku zaujatosti v zmysle § 14 a § 15a O.s.p. Navrhovateľ osobitným podaním uviedol, že na výzvu odpovedá nasledovne: „Navrhovateľ nepodal súdu námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p.“ Z úradného záznamu nachádzajúceho sa v spise je zrejmé, že zákonný sudca v predmetnej veci konštatoval, že vo veci sa necíti byť zaujatý ani pre pomer veci, ani pre pomer k účastníkom konania, alebo ich zástupcom.

Krajskému súdu v Žiline ako odvolaciemu súdu boli predložené vznesené námietky zaujatosti právnym zástupcom navrhovateľa. Odvolací súd svojím rozhodnutím č.k. 9Co 196/2013 - 41 zo dňa 11.4.2013 rozhodol tak, že potvrdil uznesenie o vyrubení súdneho poplatku za vznesenie námietky.

Súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 11.12.2014 v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a odporcu. Odporca ospravedlnil svoju neúčast' a žiadal, aby súd prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti. Právny zástupca navrhovateľa požiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu, žiadal, aby súd v prejednávanej veci nepokračoval, nakoľko podľa neho môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Poukázal na skutočnosť, že mu dosiaľ neboli oznámené výsledky procesných postupov sudcu a súdu, ktoré by boli základom pre spoľahlivé riešenie otázky zachovania nestrannosti súdu a ustanovenie nestranného zákonného sudcu. Súd predloženú žiadosť nepovažoval za dostatočné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, nakoľko Občiansky súdny poriadok zrozumiteľne a určite stanovuje, akým spôsobom a z akých dôvodov je možné ospravedlniť sa na pojednávanie, preto vo veci pojednával a rozhodol.

K otázke nestrannosti súdu a sudcu súd opakovane konštatuje, že navrhovateľ vo svojich podaniach uviedol, že nepodáva námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi a zároveň sudca uviedol, že sa necíti byť zaujatý pre pomer k veci, ani pre pomer k účastníkom konania, alebo ich zástupcov. Otázkou nestrannosti súdu a sudcu sa vysporiadával tak okresný súd, ako aj Krajský súd v Žiline vo svojom rozhodnutí č. k. 9Co 196/2013 zo dňa 11. 4. 2013, doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 14. 5. 2013.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami, ktoré boli doložené do súdneho spisu, ako aj obsahom pripojeného exekučného spisu Okresného súdu v Martine sp. zn. 17Er/2061/2010 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/2061/2010 súd zistil, že súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 3.5.2010 vo veci oprávneného POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598 proti povinnému J. Y., V..X.X.XXXX na vymożenie pohľadávky na základe exekučného titulu rozhodcovského súdu, v ktorom bol posudzovaný nárok spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. voči povinnému na základe Zmluvy o úvere č. 5022700. V predmetnej exekučnej veci okresný súd uznesením zo dňa 7.9.2010 žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie zamietol.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v čase podania žiadosti o udelenie poverenia štát zodpovedá za podmienok stanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady SR pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 86 písm. a) a d) Ústavy SR, ak postup alebo výsledok postupu Vlády SR pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 116 písm. b) Ústavy SR. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní. Právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola týmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. Žiadosti pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určitej lehote neodstránil nedostatky žiadosti. Tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenie nároku, alebo jeho časti na súde. Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím,

alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. považuje sa ním za nesprávny úradný postup aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

O nárokoch na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom rozhoduje súd. Poškodený sa však môže domáhať súdnej ochrany až po tom, čo písomne požiadal príslušný orgán, teda v danom prípade Ministerstvo spravodlivosti o predbežné prerokovanie žiadosti a odškodnenie a tento orgán neuspokojil nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku bolo doručené Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré túto skutočnosť aj potvrdilo, avšak ďalej uviedlo, že navrhovateľ mu neposkytol súčinnosť, nakoľko žiadosť nemala požadované náležitosti. Súd nemal preukázané, žeby nárok navrhovateľa na náhradu škody, alebo jeho časti bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Pri posúdení nároku navrhovateľa v súlade s jeho návrhom na začatie konania a oboznámením sa s pripojeným exekučným spisom súd konštatuje, že navrhovateľ v návrhu uvádza nepravdivé údaje týkajúce sa obdobia nečinnosti súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Jednoznačne z exekučného spisu bolo možné zistiť, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 3. 5. 2010 a zamietnutá uznesením zo dňa 7.9.2010, doručená exekútorovi dňa 13.9.2010. Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 3.5.2010 súd listom zo dňa 5.5.2010 žiadal od Stáleho rozhodcovského súdu, aby do 20 dní predložil exekučný titul k predmetnému konaniu. Podaním zo dňa 24.5.2010 boli doručené súdu žiadané listinné dôkazy. Uznesením zo dňa 7.9.2010 súd žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie zamietol a doručil exekútorovi dňa 13.9.2010. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že súdom neboli dodržané zákonné lehoty, súd však konštatuje, že v konaní nedošlo k prietahom, nakoľko v zmysle ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku, ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/, d/ Exekučného poriadku. Ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. V danom prípade išlo o preskúmanie exekučného titulu, ktorý spadá pod ust. § 41 ods. 2 písm.c/, d/ Exekučného poriadku a nedošlo k vydaniu poverenia, ale k zamietnutiu žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, to znamená, že nedošlo k nedodržaniu lehôt, ktoré tu neboli, ale zároveň ani nedošlo k prietahom v konaní nakoľko súd konal priebežne.

Naviac okresný súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012,I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I. ÚS 63/00) kedy samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Samotné nedodržania zákonnej lehoty nemožno vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a výraznou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Prihliadajúc na všetky podstatné okolnosti prípadu zistené súdom a predstavujúce skúmanie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku s ohľadom na osobitnú právnu úpravu právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv ako aj potrebu postupu v súlade s právom Európskej únie, ktorej je Slovenská republika členom nebol splnený základný predpoklad zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a preto ani dôvod zaoberať sa ďalšími atribútmi zodpovednosti, t. j. príčinou súvislosťou a vznikom škody. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľ podal návrh na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy voči SR Ministerstvu spravodlivosti v ďalšom konaní vedenom na Okresnom súde Martin, sp.zn. 5C/230/2012, kde svoj nárok odôvodňoval totožne vychádzajúc z rovnakého exekučného spisu 17Er/206/2010 voči tomu istému povinnému z rovnakého exekučného titulu s tým, že uplatnil inú výšku nemajetkovej ujmy a majetkovej škody. V predmetnom konaní bolo rozhodnuté dňa 12.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 9Co/254/2014, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.8.2014.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ argumentoval aj tým, že exekučný súd sa pri rozhodovaní o jeho návrhu dopustil zbytočných prietahov, čím porušil jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov a požadoval, aby súd konštatoval porušenie uvedeného práva, súd k tejto požiadavke navrhovateľa uvádza, že existenciu zbytočných prieťahov v súdnom konaní môže určiť len Ústavný súd SR, ktorý má právomoc rozhodovať o porušení ústavných práv fyzických a právnických osôb, súd môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. len v prípade tak ako na to poukázal odporca vo svojom vyjadrení. Ich konštatovania či už vo výsledkoch vybavenie žiadosti, na prieťahy žiadosti na prešetrenie vybavenia sťažnosti, na prieťahy právoplatným rozhodnutím vydanom v disciplinárnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. v tomto sporovom konaní a netvrdil a ani nepreukázal, kedy a ktorý štátny alebo súdny orgán a ktorých rozhodnutím zistil existencie prieťahov v súdnom konaní, keďže rozhodovanie o tejto otázke nepatrí do právomoci súdu I. stupňa.

Súd mal zato, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci konal riadne. Všetky úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného a boli vykonané v súlade s Exekučným poriadkom. Súd nemal v konaní preukázané žiadne prieťahy v exekučnom konaní, teda opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, t.j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ktoré navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

V návrhu na zrušenie pojednávania navrhovateľ uviedol, že v prípade, že ide o agendu ISTINA RS, na preukázanie skutočnosti, že postup exekučného súdu je nesprávny (v rozpore so zákonom), nechal navrhovateľ vypracovať znalecký posudok znalcom v odbore 33000 - Právne vzťahy k cudzine, odvetví 330300 - Európske právo, ktorý zodpovie na otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Znalecký posudok navrhoval ako dôkaz so zásadnou povahou a žiadal, aby bol súdom po spracovaní vykonaný. Z uvedeného ale nebolo súdu zrejmé, či takýto posudok už bol vypracovaný. Súd takýto návrh na vykonanie dokazovania pokladal za neurčitý, nezrozumiteľný a preto takýto návrh na vykonanie dokazovania zamietol. Rovnako postupoval v súvislosti s ďalším návrhom právneho zástupcu navrhovateľa, pokiaľ uviedol, že zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku, ktorý vyčíslil výšku vzniknutej škody v dôsledku v návrhu opísaných skutočností, za ktoré zodpovedá odporca.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, však právo na náhradu nepriznal. Odporca vo vyjadrení, ktoré bolo súdu podané vo veci samej, si uplatnil právo na náhradu trov konania, avšak konkrétne si trovy konania nevyčíslil ani v podaní, ani nevyčíslil v zákonom stanovenej lehote a z obsahu spisu mu žiadne trovy nevyplývali. Na základe uvedeného súd rozhodol, že odporca nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.